

Bilag 6.

Dansk Arbejdsmands Forbund.
Hovedkontoret.

København. den 21. Marts 1938.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ferie med Løn, ved Herr Folketingsmand Chr. Jensen, Rigsdagen, K.

Efter Anmodning tillader vi os hermed at fremsende Konklusionen af de Betragtninger, vi havde Lejlighed til mundtlig at fremføre over for det ærede Udvalg ved Deputationens Foretræde den 16. ds.

Dansk Arbejdsmands Forbund ser med Betænkelighed paa de Bestemmelser i forannævnte Lovforslag, der omhandler Landbrugsarbejdernes Ret til Ferie, idet disse Bestemmelser, for saa vidt angaar Løsarbejdere, vil stille Landarbejderne anderledes og ringere end andre Arbejdere.

Gennemførelse af Forslaget i den foreliggende Skikkelse vil betyde, at Landarbejderne, der i Forvejen har den længste Arbejdstid og den mindste Løn pr. Time, vil faa en stærkere begrænset Ferieret end Arbejdere i andre Erhverv, og vil kunne medføre adskillige, uheldige Konsekvenser, af hvilke skal peges paa følgende:

Naar andre ufaglærte Arbejdere i Landkommuner, der beskæftiges hos Haandværkere, Entreprenører, ved Skovarbejder, hos Dræningsmestre, hos Kommuner og lignende, kun skal have haft 6 Dages Arbejde for at have erhvervet Ret til Ferie, medens Arbejdere i Landbrugsbedrift skal have mindst 25 Dages Arbejde, førend Ferieretten indtræder, vil det utvivlsomt betyde, at Arbejdere, hvor de har Valget imellem Landbrugs- og andet Arbejde, vil foretrække dette sidste, til Skade for Landbruget.

Vi er vidende om, at der ikke for Tiden er nogen Mangel paa Arbejdskraft ved Landbruget; men der er vistnok almindelig Enighed om, at den Nedgang i de unge Arbejdes Antal, der kan forudses at ville indtræde om et Par Aar, vil bevirke en stærkere Efterspørgsel efter løs Arbejdskraft til Landbruget, og de her foreslaaede Bestemmelser kan virke meget generende for Landbruget selv.

Kravet om mindst 25 Dages Arbejde i samme Virksomhed, førend Ferieretten indtræder, vil ogsaa kunne medføre en utiltalende Spekulation mellem Arbejdsgiverne i at beskæftige saa mange forskellige Løsarbejdere i Aarets Løb, at hver enkelt Arbejder faar under 25 Dages Beskæftigelse i hver enkelt Virksomhed. Dette vil utvivlsomt bidrage til at gøre Arbejdsforholdene ved Landbruget endnu løsere, end de er.

Forholdet gælder ikke alene gifte Løsarbejdere. For en stor Del antages i vore Dage Tjenestekarlene ikke længere i Hel- eller Halvaarsfæste, eller blot maanedsviis, men som Daglejerkarle, hvis Løn beregnes pr. Dag, og som kan afskediges eller selv tage deres Afsked uden Varsel. Ogsaa for disse Medhjælperes Vedkommende vil Arbejdsgiverne kunne blive fristet til at foretage saa mange Ombytninger, at Ferieretten bliver illusorisk.